

स सोमो मानसो जज्ञे तस्यामचेः प्रजापतेः ।
 पुषः समस्तसत्त्वानामायुराधार एवच ॥ ५ ॥
 दुष्टेन विष्णुना जज्ञे दत्ताचेयो महात्मना ।
 स्वशरीरात् समुत्पाद्य सत्वोद्रिक्तो द्विजोत्तमः ॥ ६ ॥
 दत्ताचेय इति ख्यातः सोऽनुसूयास्तनं पपौ ।
 विष्णुरेवावतीर्णोऽसौ द्वितीयोऽचेः सुतोऽभवत् ॥ ७ ॥
 सप्ताहात् प्रच्युतो मातुर्बदरात् कुपितो यतः ।
 हैहयेन्द्रमुपावृत्तमपराध्यन्तमुद्धतं ॥ ८ ॥
 दृष्ट्वाचौ कुपितः सद्यो दग्धुकामः स हैहयं ।
 गर्भवासमहायासदुःखामर्षसमन्वितः ॥ ९ ॥
 दुर्ध्वासास्तमसोद्रिक्तो रुद्रांशः समजायत ।
 इति पुष्ययं तस्या जज्ञे ब्रह्मेशवैष्णवं ॥ १० ॥
 सोमो ब्रह्माभवद्विष्णुर्दत्ताचेयो व्यजायत ।
 दुर्ध्वासाः शङ्करो जज्ञे वरदानाद्विबौकसां ॥ ११ ॥
 सोमः स्वरश्निभिः शीतैर्वीरुधौघधिमानवान् ।
 आप्याययन् सदा स्वर्गे वर्तते स प्रजापतिः ॥ १२ ॥
 दत्ताचेयः प्रजां पाति दुष्टदैत्यनिवर्हनात् ।
 शिष्टानुग्रहस्तज्ज्ञेति ज्ञेयश्चांशः स वैष्णवः ॥ १३ ॥
 निर्दहत्यवमन्तारं दुर्ध्वासा भगवानजः ।
 रौद्रं समाश्रित्य वपुर्दक्षनोवाग्निरुद्धतः ॥ १४ ॥
 सोमत्वं भगवानचिः पुनश्चक्रे प्रजापतिः ।
 दत्ताचेयोऽपि विषयान् योगस्थो बुभुजे हरिः ॥ १५ ॥